

Publicerad 2018-04-24 23:13 av Peter Stjerngrim

Havet är livet och land stiger ur hav Strändernas gränslinjer fascinerar och liksom relationer varierar ...

Om strandlinjer

Vid havet
finner min själ
lugn och ro

Vid strandlinjens övre gräns
vill jag bygga mitt bo

Ett litet medelhavshus
med terasser och valv i natursten
och spaljer med rankor av vin

Där vill jag möta kvällningen
och lyssna till vågornas brus
Se solen sätta himlen i brand
när den sjunker ner i havet
bortom horisontens rand

Äta en god middag med dig
med levande ljus
Ta din hand
i min
för en stilla promenad
längs med strandlinjen
och avnjuta när stjärnor tändas
ovan vårt hus

När havet drar sig tillbaka
och vi på gränsen mellan land och hav
varandra livet bjuder
och varsamt smakar av
den njutning vi tillsammans känner
vi älskar hämningslöst och alldeles underbart

Din närhet
berör min kropp och själ
så som min berör din
Kärleken är
och vi är här

Livet är det vi känner
En frihet
som alla tvång och krav bränner

och lämnar till vågorna
att skölja rent

långt om länge efter det
att vi vandrat hem
allt för sent
och somnat så där alldeles
nära, tätt, tätt intill varandra

i ett kärleksrus
som bara är vårt
och inga andras

Havet och stjärnhimlen
gör det lättare att andas
tillsammans med dig
vid strandlinjen
- gränsen mellan land och hav -
där vill jag leva
utforska och uppleva
våra minnen,
nuet och framtiden
med alla mina sinnen

och varje morgon
få blicka ut över havet
och äta frukost
tillsammans med dig

Dig som är ämnad för mig ...

Tidigare publicerad här i november 2011

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten